

LA ORIENTACIÓ I L'ACCIÓ TUTORIAL EN LA SECUNDÀRIA

Una comparativa de dos models educatius

**TREBALL DE FINAL DE MÀSTER EN FORMACIÓ DE
PROFESSORAT D'ESO, BATXILLERAT I FP**

ANNEXOS

Luis RAMÍREZ TORRES

Curs: 2015-2016

Tutor: Josep Castillo

Universitat de Vic

9 de Juny del 2016

Índex

1.	Instruments de recollida de dades	1
1.1	Qüestionari Alumnes Brockwood Park School	1
1.2	Qüestionari Professors Brockwood Park School	2
1.3	Qüestionari Alumnes centre àmbit català.....	3
1.4	Qüestionari Professors centre àmbit català	4
2.	Professors Brockwood Park School	5
2.1	Entrevista 1. Gopal	5
2.2	Entrevista 2. Andrew.....	10
2.3	Entrevista 3. Gary	13
2.4	Entrevista 4. Alex.....	15
2.5	Entrevista 5. Lorenzo	20
2.6	Entrevista 6. Colin.....	24
2.7	Entrevista 7. Eva	28
3.	Alumnes Brockwood Park School	32
3.1	Entrevista 8. Bruno P.	32
3.2	Entrevista 9. Julian i Jisu	35
3.3	Entrevista 10. Xesca.....	39
3.4	Entrevista 11. Cecilia	44
3.5	Entrevista 13. Alex V.	46
3.6	Entrevista 14. Timo.....	49
3.7	Entrevista 15. Dasha i Ewan.....	55
3.8	Entrevista 16. Bruno A.	60
3.9	Entrevista 17. Alex S. i Tara	64

1. Instruments de recollida de dades

1.1 Qüestionari Alumnes Brockwood Park School

How old are you?

Elige ▼

How many years have you been in Brockwood?

Tu respuesta

Could you explain what are your expectations / aims for the future? (if any) (p.e. studies, work, hobbies, other interests ...)

Tu respuesta

Which role does the school play in this process to achieve your aims? (Curriculum, teachers, material goods, others ...)

Tu respuesta

Could you explain who are the important person/people in your learning process at Brockwood? Why? What role do they play in the school?

Tu respuesta

What would be the highlight of your stay at Brockwood?

Tu respuesta

1.2 Questionari Professors Brockwood Park School

How many years have you been in Brockwood?

Tu respuesta

How would you describe the teaching and learning process at Brockwood? (Curriculum, organization, shedules...)

Tu respuesta

What are you expectations / objectives regarding the students?

Tu respuesta

What do you regard as success / significant in the education of Brockwood?

Tu respuesta

What would be the highlight of your stay at Brockwood?

Tu respuesta

1.3 Qüestionari Alumnes centre àmbit català

Quants anys tens?

Elige ▼

Quants anys fa que estàs a l'institut?

Tu respuesta

Podries explicar quins són els teus objectius o expectatives de futur? (si en tens) (p.e: Estudis, hobbies, altres interessos...)

Tu respuesta

Quins paper creus que fa l'escola en el teu procés per assolir els teus objectius? (Currículum, professors, material, altres...)

Tu respuesta

Podries explicar qui és la persona/persones important/s dins del teu procés d'aprenentatge a l'institut? Per què? Quin rol té/tenen en el centre?

Tu respuesta

Quin és l'aspecte que més destacaries del teu centre de secundària?

Tu respuesta

1.4 Qüestionari Professors centre àmbit català

Quants anys fa que estàs a l'Institut?

Text d'una resposta breu

Com descriuries el procés d'ensenyament-aprenentatge del centre?

Text d'una resposta llarga

Quines són les teves expectatives/objectius respecte als alumnes que tutoritzes?

Text d'una resposta llarga

Quina és, per a tu, la funció de la tutoria a la secundària? (obligatòria i postobligatòria)

Text d'una resposta llarga

Què consideres que és èxit educatiu?

Text d'una resposta llarga

Quin és l'aspecte que més destacaries del teu centre de secundària?

Text d'una resposta llarga

2. Professors Brockwood Park School

2.1 Entrevista 1. Gopal

Dia: 8/02/2016

Lloc: Entrada Assambly Hall

Càrrec: Co-Principal & Foundations of Education Teacher

Observacions: Després d'unes setmanes fent tasques de *Guest Helper*, vull endinsar-me en l'aspecte formatiu, pedagògic i metodològic dels professors de Brockwood. Pregunto al Gopal si té un moment per poder parlar sobre el meu horari, les meves tasques, i si podríem modificar-lo una miqueta per *poder assistir a les classes i veure com treballen els professors d'aquí...*

Gopal:

Aquí, com bé ja saps, has de tenir la ment totalment obreta d'una altra manera. No hi ha classes. Els horaris són orientatius. Els professors no fan classes de pissarra. Els alumnes investiguen. Només la primera mitja hora de les que tu dius "classes" la utilitzen per explicar potser aquelles coses més teòriques. Sí que és veritat que hi ha professors que aprofiten fins hi tot l'últim segon d'aquesta mitja hora. També la sobrepassen. Però la idea general no és aquesta.

La idea d'educació a Brockwood és totalment diferent a la d'altres centres. Aquí, ens centrem en l'aprenentatge de manera global. No és un acte de fe, de creure els continguts que el professor diu. El professor té uns coneixements però no te'ls diu. L'alumne ha d'investigar per poder entendre la resposta a un problema. No per saber la resposta en sí, sinó conèixer i entendre el procés.

És molt fàcil que un professor, doni totes les directrius als alumnes i ells només rebin, memoritzin i exposin les idees memoritzades en un paper/problema. Però fer pensar als alumnes és una procés, que l'està ensenyant per a la vida, i no per a un entorn concret com és el de l'aula. Al cap i a la fi, estem més estona vivint que en una classe. O almenys hauria de ser així.

Per això, ens interessa molt més com arriba a l'aprenentatge l'alumne i no tant la resposta/resultat.

Pregunta: I com és que he pogut veure algunes classes a l'antiga? Referint-me a

sessions teòriques magistrals i de resolució d'exercicis a la pissarra.

Hi ha diversos factors que afecten a que això passi a Brockwood. Un d'ells és que els alumnes, prefereixen que els hi donin la resposta a la mà. Que ho vegin tot clar. La cullereta a la boca. Així, ells no han de pensar. Perquè és més difícil que copiar uns procediments, unes fórmules o unes idees. D'aquesta manera, el seu aprenentatge és més orientat a la memorització i exposició, i no tant a la comprensió. El procés de pensar el perquè d'un problema, el haver de "trençar-se" el cap en alguna cosa que podria ser tant simple com, diguem quin és el resultat, els és pesat.

Per a l'alumne, un professor que no els fa pensar els pot semblar bon professor. Perquè explica molt bé, diu les coses clares, fa classes divertides, utilitza altres mètodes, etc. Però, els fa pensar? Si només explica, de què serveix? És un transmissor de coneixement? O propicia que els seus alumnes descobreixin ells mateixos el coneixement? És molt important tenir en compte això. Moltes vegades, els professors que els alumnes diuen que "són bons", en realitat no ho són. Perquè, als professors que fan classes súper entenedores, entretingudes, explicant molt bé i tal, es pot entendre que fan de professor per ells mateixos. No per fer entendre als alumnes els conceptes, sinó per demostra'ls-hi que ell en sap més que els altres, i per quedar-se buit després d'haver fet una "bona classe", només per traspasar coneixements. Però no per què els entenguin i els interioritzin. És important això. Ser professor per als alumnes, i no ser per un mateix.

A nosaltres no ens interessa donar-los-hi els resultats. Ens interessa saber quin resultat tenen ells i com i per què han arribat fins a ell. Posar-nos en el seu lloc.

No haver distincions entre professor i alumne.

(Com es pot veure, fa estona que estem veient l'altre factor que participa en aquesta situació, el rol del professor)

D'aquesta manera, en aquest centre intentem fer que els alumnes pensin més que no memoritzin. Perquè és el que els servirà a la seva futura vida. Pensar.

Quant a la funció, metodologia dels professors del centre...

Des de la directiva i l'*Staff* intentem que les classes siguin lo menys dirigides possibles. Que no es facin de manera magistral en la seva totalitat. Per norma, només la primera ½ hora de classe és la que tenen els professors per fer exposició i transmissió de coneixements teòrics. Sí que és veritat que alguns no la necessiten, i alguns altres utilitzen 45 minuts, però intentem que això no sigui el més abundant en les aules.

La resta del temps, és treball guiat. Els alumnes, estudien al seu ritme, a través del material per ells mateixos. Allà on volen, amb qui volen, etc. El professor, en tot cas es troba disponible (excepte si té una altra activitat) en un lloc predeterminat per poder resoldre els dubtes que ells puguin tenir durant el seu procés d'auto-aprenentatge. A més, també es realitzen moltes tutories –diàlegs– amb ells.

A més a més, també intentem que els professors deixin de banda el resultat (com he dit abans). És una tasca difícil per a ells, però hem de fer l'esforç per posar-nos en la pell de l'alumne, i en el perquè pensa el què pensa. Treballar sobre el procés. Sobre la seva perspectiva. Un cop trobem això com a professors, serà molt més fàcil que els alumnes trobin els seus coneixements i aprenguin.

Pregunta: Llavors, el procés de orientació i de guiatge és complicat per tots no? Doneu a l'abast? Com s'organitzen les diferents classes i projectes?

Anem per parts... Quan els alumnes arriben a Brockwood, tenen diverses alternatives quant a educació ens referim. Poden estudiar pel seu compte, poden ser preparats pels GCSEs, també pels A Levels, també fer projectes individuals o poder plantejar-se algunes preguntes fer treballs a partir de projectes (Topics) plantejats per alguns professors.

Per fer aquesta elecció del "seu currículum", els alumnes es reuneixen amb un dels seus tutors. Entre les opcions del centre, les idees dels alumnes, i la percepció del tutor, s'estableix un currículum adequat per a l'alumne.

És difícil trobar-ho només arribar, perquè el centre permet poder explorar i desenvolupar-te en aquelles àrees que més t'agradin. És un procés complex, i lo ideal seria que el primer any l'alumne estigués aquí per decidir quines són les seves inquietuds i interessos, i poder-los expressar. I més encarat al segon any, orientar-se per estudiar algunes de les matèries que el permetin entrar a la universitat que vulgui; o bé

continuar profunditzant sobre el projecte o algo relacionat. Considerem que l'ideal seria que els alumnes estiguessin aquí com a mínim 2 anys per poder trobar les seves inquietuds, i a partir d'aquí poder desenvolupar els seus potencials. Per part de l'escola, amb 3, 4 o 5 anys es poden veure molts fruits. És clar, però, que això no depèn de nosaltres. Sabem que les nostres tarifes són molt elevades i les famílies volen que els seus fills tinguin resultats en el mateix temps que ho farien en una escola tradicional. Per tant, nosaltres només podem oferir un bon servei, i que els alumnes estiguin convençuts de què volen estar aquí més temps.

Com hem comentat abans, el tutor ajuda i orienta al seu alumne a triar el seu currículum. Cada alumne, té 2 persones "de referència" en el centre. Un és el seu *tutor*, pel qual pot acudir per qualsevol problema personal, amb el centre, etc. I l'altre és l'*Academich Adviser*. Aquesta persona és el que fa el seguiment del seu alumne de caire més acadèmic.

A més, alguns alumnes només tenen 2-3, com a molt 4 professors. Aquests, poden crear aquest vincle de relació entre professor-alumne en funció de les classes, caràcter, disponibilitat, etc. És més fàcil que un alumne que només té 1 assignatura tingui molta més bona relació amb el seu professor que amb el seu *tutor*. Però això varia depenent de la situació de cadascú.

Per altra banda, els *tutors-academich teachers*, tenen entre 5-7 alumnes al seu càrrec. Per tant, no és una gran quantitat d'alumnes als quals fer seguiment. Aquest grup reduït, tant a les classes més formatives com a les tutories, permet crear molt bones relacions entre uns i altres, i s'estableix un bon vincle.

Parlant sobre si aquesta orientació és bona pel centre, o si els alumnes compleixen els seus objectius, em comenta que l'Andrew, és l'encarregat de conèixer les expectatives dels alumnes i quins objectius es marquen ells mateixos, i em suggereix que parli amb ell.

Finalment, tornem al tema de poder assistir a les "classes" confirmant-me que podia estar present en totes aquelles sessions que m'interessessin, i que no hi havia cap problema.

2.2 Entrevista 2. Andrew

Dia: 10/2/2016

Lloc: Dinningroom

Càrrec: Staff. English AS & A2. Leavings

Observacions: L'Andrew és membre de l'Staff de Brockwood. Fa classes d'Anglès pels exàmens AS i A2. A més, és l'encarregat de conèixer les expectatives, objectius i procés d'aprenentatge dels alumnes que surten de Brockwood. Per tant, és qui orienta als alumnes cap a la seva darrera decisió abans de marxar de l'escola.

La conversa amb l'Andrew ha començant introduint-me en el seu paper aquí a Brockwood.

Andrew:

Sóc professor dels nivells AS i A2 d'anglès. Fa poc temps que estic al capdavant del coneixement dels objectius dels alumnes en el centre. Aquells alumnes que és el seu darrer any aquí, se'ls proposa un objectiu a complir al final de l'any.

A Brockwood, considero que hi ha 2 tipus d'alumnes. Aquells que es troben en la franja de 14-16 anys, que estan realitzant els seus propis projectes, alguns Topics del centre o fent altres activitats com *Pottery*, *Wooden*, o ampliar els seus coneixement en altres assignatures; i després es troben els que estan estudiant pels A Levels o per altres exàmens.

Actualment tenim un llistat dels alumnes que marxen i les expectatives de futur que tenen després de Brockwood. Però, més enllà de saber aquests objectius. Ens interessa que aprenguin i que es trobin a ells mateixos dins del nostre sistema.

En l'actualitat, es té por a equivocar-se, a l'error, i aquí això ho veiem com una oportunitat. Veiem que cadascú pot triar més o menys les seves prioritats dins de les nostres possibilitats, i es dona la flexibilitat de poder equivocar-se i poder adaptar el teu camí per poder enriquir-te en allò que de veritat t'interessa.

Si una cosa t'interessa, estàs al 100% en ella, i pots desenvolupar més la teva

creativitat. És molt important que els nostres alumnes creïn, que siguin crítics, i que sobretot, sàpiguen adaptar-se a aquests processos de canvi. Perquè quan surtin, hauran de sobreposar-se a tots aquells canvis que el seu entorn produeixi. Considero que aquí es treballa molt l'aspecte de la flexibilitat i adaptació a qualsevol ambient.

Treballar no només el cap com a coneixement, sinó com a oportunitat per el seu desenvolupament global, i que això els hi serveixi per un futur.

Pregunta: Però, preparar-los per a un futur que a ells els interessi i els hi agradi?

Clar! Però també per al futur, no només professional, sinó personal. Estant aquí, vivint en comunitat, fent *Duty i ROTA*, els *Mornings Jobs*, tot això intrínsec que s'aprèn estant en contacte amb la gent. Que això és molt importat també. Venen alumnes i membres de l'Staff de tots els països del món. Els hi dona un ventall de contactes i amistats, d'arreu del món i de diferents cultures, que en un futur això els pot ser molt interessant per aprofitar-ho.

Pregunta: En l'aspecte acadèmic o professional, teniu algun registre de què estan fent els vostres ex-alumnes?

No, no hi ha cap registre acurat d'això. Molts dels alumnes que han passat per aquí i que han viscut l'efecte Brockwood, tornen per una setmana o uns dies. Això és el què ens fa pensar que estem fent les coses bé, que de veritat estem ensenyant coses que a altres centres no s'ensenyen. T'aniria bé parlar amb alguns dels ex-alumnes que han passat per aquí, i que ara estan fent *prospective weeks* com a *Guest Helpers*. Et donaria un altre punt de vista. Parlar amb el Seth, el Paul, la Noemí... Et podran ajudar. I si vols fer un *announcement* a l'assemblea per si altres alumnes et volen ajudar, segurament sigui més fàcil per a tu.

Finalment, la conversa acaba aquí degut a què ell estava en temps de treball guiat amb els alumnes, i una alumna volia comentar-li unes coses.

Em va entregar 2 documents en els quals descriu una mica el suport que se li dona als alumnes que marxaran en l'actual any de l'escola, i un llistat amb els seus noms i destinacions/metes que tenen aquest alumnes. (Documents adjuntats*)

2.3 Entrevista 3. Gary

Dia: 11/02/2016

Lloc: Art Barn Upstairs

Càrrec: Staff. Graphic Design. AS & A2

Observacions: En Gary és un professor que no viu al centre. És un dissenyador, il·lustrador, animador, creador de diversos còmics, diaris i revistes. Ens hem trobat a l'*Art Barn*, m'he presentat i li he preguntat si podia fer-li unes quantes preguntes sobre la seva experiència a Brockwood.

La conversa ha començat per part seva, dient-me una mica la seva visió sobre Brockwood.

Gary: Brockwood és un centre molt diferent a qualsevol altre centre. Aquí els alumnes tenen una llibertat per explorar i desenvolupar la seva creativitat dins de les seves inquietuds. El meu cas és una mica particular, per què no visc al centre. La demanda dels nens, la direcció del centre i la meva disponibilitat laboral fa que només vingui els dijous al matí. D'aquesta manera, els alumnes que es volen preparar pels A Levels de disseny gràfic, venen i els faig una mica la guia cap a aquest objectiu.

Pregunta: Llavors, aquí es té focalitzat l'objectiu en els exàmens?

Sí, en aquesta matèria sí. Tot i que intento fer diversos projectes, temes i orientar-los cap a el què ells vulguin, que desenvolupin la seva creativitat i que li donin el seu toc a tot. El disseny i l'art és el què ens permet. Crear, innovar i expressar-nos lliurement. En certa manera, ho podem fer, però com bé dius, l'objectiu és aprovar els exàmens que tenen a final de curs.

Per fer-ho també ens basem en models d'exàmens d'altres anys i intentar aplicar-los com a pràctica.

Pregunta: I com és per tu aquesta tasca? Com és el seguiment?

Complicat. Un matí a la setmana, per veure com estan en els seus projectes, i orientar-

los una mica, no és suficient. És molt difícil. Requereix compromís i sacrifici per part dels alumnes, que és el què busca el centre. Poder fer un seguiment dels seus projectes, de si treballen durant la setmana, d'algunes idees que puguin tenir els dies que jo no sóc aquí... són molts factors i moltes coses que es poden perdre pel camí. Però, la situació és aquesta, i tots hem de posar molt de sacrifici i força de voluntat per al final assolir els objectius.

Pregunta: També realitzes tasques de *tutor i apprentice teacher*?

No, això no. Al no estar al centre durant tota la setmana, no. Faig el seguiment com a professor de la matèria de Disseny Gràfic, però ja està.

La conversa va acabar aquí. Fent-nos disponibles a través del correu electrònic per a qualsevol altre dubte o pregunta.

2.4 Entrevista 4. Alex

Dia: 26/02/2016

Lloc: Garden room 3

Càrrec: Staff. Maths A2. Currículum

Observacions: L'Alex és membre de l'Staff de Brockwood. És la persona encarregada de la organització i gestió del currículum de l'escola. Organitza les aules, matèries, alumnes, classes, tòpics, i tots aquells aspectes més relacionats amb l'àrea acadèmica del centre.

L'Alex va estudiar la carrera d'enginyeria i durant els 4 anys va fer matemàtiques, per això s'encarrega d'aquesta matèria ara mateix.

Un cop finalitzada la classe de matemàtiques que prepara als alumnes per els A Levels, ens disposem a parlar sobre el tema.

Doncs així són les meves classes de matemàtiques. Com bé saps, fa poques setmanes que he agafat aquest grup d'alumnes degut a que el professor de matemàtiques que hi havia abans a marxat del centre (el Baptiste¹). Llavors, hem de fer les classes una mica a la idea.

Com pots veure, les mates són les mates. Es fan com sempre. Des del meu punt de vista, el contingut no dona peu a obrir-se i desenvolupar-se molt més enllà del que les teories i els llibres enfoquen. A més a més, els llibres estableixen l'ordre dels continguts i els exercicis que es fan són possibles exercicis dels exàmens que tindran. També apareixen exercicis d'antigues convocatòries, que els preparen com a entrenament per a coses que es trobin el dia de l'examen.

¹ El Baptiste era el professor de Matemàtiques que feia classe als grups d'As i A2 . La seva visió de l'educació estava més enfocada a conèixer el procés sencer i aprofundir en perquè sabem el què sabem. No li agradava centrar-se en objectius, memoritzar i aprovar, sinó entendre les matemàtiques de manera aplicada. Plantejava moltes dubtes i qüestionava moltes de les coses que es feien a l'escola. Aquest era el primer curs a Brockwood, i després de què l'escola prengué una decisió amb la qual ell no estava d'acord, va marxar.

És diferent quan un professor té una matèria que li pugui donar peu a obrir-se més. L'anglès per exemple. Es poden llegir articles sobre coses relacionades amb l'actualitat, fer escrits amb temes que als alumnes els interessin, apropar-se una mica més a la realitat dels alumnes. Des del meu punt de vista, i veient com realitza les classes Hazel (la seva dona i professora d'anglès del centre), crec que ella té més marge de joc que jo.

Perquè, amb les mates es molt difícil. Però requereix molt temps i dedicació. Tinc constància de què amb l'antic professor sí que es basaven més en la comprensió, emfatitzar en allò més intens de l'aprenentatge. No fixant-se en el resultat o procés, sino en el desenvolupament personal que suposaven aquells continguts per als alumnes.

En aquest sentit, admiro com ho feia l'altre professor, però jo no ho sé fer d'aquesta manera. No podria. Les mates són així. És una assignatura difícil, pesada, organitzada i estructurada. Accepto lo que feia en Baptiste, però jo no podria fer-ho igual.

Un aspecte important que s'ha de tenir en compte és en el temps que tenim per fer el temari. Amb l'altre professor, sense criticar-lo, centrant-se en les bases del desenvolupament i aprenentatge, utilitzant unes 14 setmanes de curs van fer la meitat del temari. Llavors, ara en els últims mesos, comptant que vaig començar amb el grup a falta de 7 setmanes pels exàmens, hem de fer tota la resta del temari. No és que ho vulgui jo, és lo que entra a l'examen pel qual s'estan preparant. Per tant, s'haurà d'accelerar, entrar en els continguts essencials i posar una altra marxa. Perquè sinó serà difícil que els alumnes arribin a temps.

Per això, el fet d'ensenyar els continguts d'una altra manera sí que es pot fer, però és més complicat encara si tens pendent uns exàmens i un temari que donar perquè és una possible pregunta.

Lo bo és que els alumnes treballen molt. Això em permet exigir-los una miqueta més i donar més temari.

Al final sabem que la pressió que tenen ells, on tenen la mirada, és en els exàmens, i la feina que han de fer és esforçar-se per poder-los passar.

En aquesta aula, hi ha 3 alumnes. D'aquests 3, només 2 es preparen per examen. L'altre, estudia matemàtiques perquè li agraden i no té aquest focus al final.

Sobre això dels exàmens, el que fem aquí és preparar-los, donant-los exàmens d'anys passats per així ubicar-los dins d'aquest entorn. Perquè es vagin adaptant a la metodologia dels A Levels. D'aquesta manera, també els permet fer preguntes i plantejar dubtes que apareguin, per així resoldre'ls. Així també podran resoldre'ls millor quan facin l'examen "oficial".

Llavors vam estar parlant de la preparació de les classes, de la seva adaptació al grup degut a què el va agafar a la meitat.

Doncs les classes, confessant una mica el què faig, no me les preparo totes. Els continguts i les teories que es donen avui són els mateixos que des de fa 5 i 10 anys. Algunes sí, però al cap i a la fi com és l'ordre del llibre el què et marca les pautes, i tens una guia, només em cal repassar aquells continguts durant 5 minuts per poder-los explicar de la millor manera possible.

El fet de seguir el llibre, encara que sigui una mica ràpid, i que els alumnes estiguessin atents i concentrats, el beneficiava. El procés que seguim, degut a la proximitat dels exàmens, es una mica el què t'he explicat abans. A base de fer exercicis, al final agafen més ritme i els va bé de cara a aplicar-ho en els exercicis més complexos i en els futurs exercicis dels exàmens.

I, on s'ubica aquesta manera de fer en la idea de Brockwood Park School?

Doncs és complicat, però entra dins de la preparació que volen els alumnes per poder passar els seus exàmens. Tal i com està plantejada l'escola, et dona la possibilitat de triar la manera com vols estudiar. Es planteja el currículum individualitzat, perquè aquells alumnes que tenen inquietuds les descobreixin i treballin en elles, però per aquells alumnes que tenen clar que volen anar a la universitat, també donem la

possibilitat de preparar-se per a allò. Hi ha professors que són més crítics amb aquesta manera de fer, però d'alguna manera nosaltres estem perquè ajudar als alumnes a que assolixin els seus objectius, i si és entrar a la universitat, endavant. Nosaltres podem ajudar, orientar, donar eines perquè aquestes decisions o objectius futurs siguin diferents, o s'adeqüin a allò que ells volen, però si ho tenen molt clar, no tenim res més a fer que ajudar-los a que ho aconseguixin.

És com l'escola de fora llavors?

Si parlem concretament d'aquest grup d'alumnes, sí. Però aquí tenen moltes més hores amb els seus professors, tenen molts espais per estudiar, el professor sempre o gairebé sempre està disponible, els grups són molt reduïts per què les classes siguin millors... No és exactament igual.

I com ajudeu a decidir aquests objectius?

Al principi de curs es fa la reunió amb el personal docent que està a càrrec de l'alumne, i entre tots decidim quina seria la millor adaptació del Pla d'Estudis per a l'alumne. Com et dic, alguns ho tenen molt clar, i d'altres que no. Intentem donar eines perquè trobin el seu camí i a partir d'aquí, que profunditzin i treballin en allò que els agrada.

Hi ha alguns alumnes que no tenen professors...

Sí. Aquells que tenen unes idees que no podem oferir a Brockwood, disposen del temps necessari per treballar autònomament. Així, no podem oferir un personal docent expert en la matèria, però sí l'academic adviser que orienta, materials com llibres, revistes, etc. i el temps per poder investigar. Crec que el què no tenim per un costat o donem per l'altre. Però com et dic, intentem adaptar-nos a les necessitats de tots.

I com sabeu si al final s'aconsegueixen els objectius?

Per norma, tots aquells que estudien per exàmens els aproven. Ara per poder tenir més idea sobre això hauries de parlar amb l'Andrew...

D'acord, intentaré parlar amb ell.

Aquí va acabar la nostra conversa degut a què era hora de dinar.

2.5 Entrevista 5. Lorenzo

Dia: 27/02/2016

Lloc: Sitting room

Càrrec: Staff. Física

Observacions:

Segons la teva experiència, com veus que canvien les expectatives de futur i idees sobre què volen i no volen fer els alumnes?

Dir-te que aquí, com a tot arreu, cada alumne és diferent a l'altre. Cadascú té una experiència prèvia a Brockwood que el fa ser i actuar d'una manera o d'una altra en el centre. Això passa tant en l'aspecte personal i relacional en les tasques diàries, com en l'aspecte més acadèmic.

Com et diria... a Brockwood hi ha alguns beneficis i algunes altres coses que suposen una dificultat o problema per al centre.

Una característica molt enriquidora que té el centre, és que les relacions que es fan en ell son molt fortes. Tenen molta intensitat. Viure amb els alumnes. La tranquil·litat. L'ambient familiar que es troba aquí és difícil de trobar en un altre lloc. I molt més en un altre centre educatiu.

Recordo que un cop una alumna que va venir, va estar durant força temps aquí, i els seus resultats acadèmics no eren bons. No superava alguns exàmens i no teníem la certesa de què passés els seus exàmens. Llavors, vam informar a la seva mare, ja que es fa un seguiment amb els pares (o ells el demanen), dient-li que la seva filla no acabava de tenir molt bon rendiment acadèmic, que potser no passaria els futurs exàmens. La reacció d'aquesta mare davant d'aquesta situació va ser: - No passa res, no em preocupa. Curiós per això, li vaig preguntar per què li donava igual. I ella va contestar: - Quan la meva filla anava a l'escola formal, la nostra relació era molt més tancada. No ens enteníem tant bé i no ens comunicàvem. Ara aquí, s'ha obert molt més. Tenim millor relació, i això fa que no em preocupi si passa o no els exàmens.

Davant això, és un fet notable que estar Brockwood enriqueix a tothom i dona una gran

experiència personal.

Tot i això, nosaltres com a professors, i com a centre, hauríem de fer que a més de cultivar els aspectes emocionals i relacionals dels alumnes, que també passessin els exàmens. És el repte que tenim aquí també. Fer que aquells que tinguin clars els seus objectius, tinguin la possibilitat de complir-los.

Com deia, d'altra banda, el fet de sortir-nos de l'educació estricta, dels deures, les classes de dues hores, de la pressió, fa que alguns alumnes es descobreixin a sí mateix i treguin profit d'aquelles coses que els inquieten (això és bo), però també pot fer que s'acomodin, no aprofitin el temps i es tornin uns ganduls. Això és un problema difícil de solucionar i de tractar. Però per això estem els *academic advisers* i els *tutors* dels alumnes, per orientar-los i decidir què seria lo millor per ells amb un acord mutu. D'aquesta manera, també hi ha les classes de *human ecology*, *l'inquiry time* o els *tòpics*, en els quals també poden treballar i endinsar-se.

Aquest aspecte del com esdevenen els alumnes a Brockwood és, com he dit abans, diferent en cada cas. Recordo una alumna que venia de treure bons resultats acadèmics en el seu centre d'educació formal. Al arribar aquí, va començar a reduir el seu nivell acadèmic. No estava acostumada a aquesta metodologia i va ser difícil per ella, i per els seus pares, veure que els resultat que obtenia abans eren inferiors que els què obtenia aquí.

Com veus, hi ha casos de tota mena. Però és això, aquí ens centrem en l'aprenentatge com a procés global de la persona. No com a la obtenció d'una nota, de competitivitat, d'egocentrisme... res d'això. Aquí fomentem la salut comú, el dia a dia, el estar en pau amb els altres i amb tu mateix. Intentar que descobreixi les seves inquietuds, que investigui, que no estigui tancat en un aspecte sinó que tingui la ment oberta. Així donar una altra perspectiva de les coses.

Moltes vegades, l'aspecte acadèmic acaba tenint més pes en nosaltres mateixos que l'aspecte personal i emocional. Algunes persones donen molta importància a allò que no poden fer, a lo que ells anomenen problemes. Tenen por a suspendre. (...). Aquesta

preocupació, aquesta por per fer o no fer una cosa, s'entén que es troba fora del nostre cos. Creem una imatge o un concepte de por que el considerem extern a nosaltres, *extracorpori*. Com hem vist en el video d'aquest matí, la por no és alguna cosa que estigui fora de nosaltres. Un problema que tinguem no hem d'atribuir-lo a cap cosa de fora. Està dins de nosaltres. nosaltres som el problema. Nosaltres som la por.

Moltes vegades, el fet de sortir de lo estipulat, de lo que fem sempre, del nostre entorn, ens fa tenir por. Una de les coses que ens basem i és molt important en el aspecte educatiu, és que l'alumne no ha d'aprendre o fer una cosa per res que ell mateix no vulgui. (*Lo que diem, motivació intrínseca*). No hem de fer que l'alumne aprengui per una recompensa externa que se li pugui donar. Tampoc fer que aquell alumne aprengui per no ser perjudicat. És a dir, per no ser castigat. L'educació/aprenentatge ha de ser alguna cosa que sorgeixi de nosaltres mateixos, que ens motivi pel simple fer de fer-ho. Sigui el què sigui. I no mirar-ho amb passivitat.

Nosaltres a Brockwood, hauríem de crear el clima de treball corresponent per a beneficiar a l'aprenentatge per motivació intrínseca. Però com he dit anteriorment, sense deixar de banda que aprovin els exàmens, si aquest és el seu objectiu.

Moltes vegades, el factor cultural influeix notablement sobre les decisions educatives dels alumnes. Et posaré un exemple. Durant el meu període en la Índia, vaig trobar-me a un alumne que estava molt ficat en els seus exàmens. Ell volia ser enginyer, ja que a la Índia es té la idea de què per tenir èxit s'ha d'estudiar dur, i ser o enginyer o doctor. Bé, doncs vam intentar aproximar-lo a l'art, al dibuix, etc. per així extreure la seva creativitat i que no estigués tan obsessionat en els resultats i en el què havia de ser. Després de molt de temps, vam introduir-lo a la pintura. Al final de tot, ens va agrair que ho féssim perquè havia pogut obrir la ment i plantejar-se algunes altres coses que de l'altra manera no ho hauria fet.

Això és un altre avantatge que té Brockwood. Pots investigar i desenvolupar la teva creativitat com tu pensis. Com creguis convenient. Així aprenen a obrir la ment, obrir els ulls, no estar tant pautat tot.

Jo dono classes de física, i considero que per entendre-la necessites obrir els ulls. Si

no pots plantejar-te internament com funciona, és molt difícil que ho puguis aplicar d'alguna manera. Per tant, a l'examen no podràs aplicar-ho correctament. I és aquesta la idea. Quan obres els ulls, tens una altra perspectiva, ho veus. Atribuint-li un sentit a lo que estudies.

I és què, tot i que intentem això, i és difícil posar-se en aquesta perspectiva, aquí a Brockwood intentem que els alumnes vegin les coses i la educació des d'un altre punt de vista. Que no hi hagi un camí establert per aconseguir els seus objectius. Aquí es diferencia de l'educació formal. Els camins són diferents. Però cada cop més, al final la tendència és a tornar a entrar-hi. Bé sabent el què volen, o bé no sabent-ho. Potser sí que el pensament no és tan estricte. Potser sí que a l'hora d'aconseguir una cosa no només s'adopta una idea, si no que es varia una mica. Però al final, tot acaba ajuntant-se en el mateix. Això que ocorre fa que, tot hi plantejar-nos una altra manera de fer les coses, no se'n surti, i es segueixi amb allò que ja està estipulat.

Com creus que afecta el fet de viure en comunitat?

Doncs les relacions que apareixen són molt més fortes. Tot és més intens. Com he dit abans, és com una família. Tens aquesta sensació quan ets aquí. És la vida. Tal qual. Això beneficia la relació que es pot tenir entre professors i alumnes. En qualsevol moment et pots trobar, dinar junts, converses durant el *tee time*, o durant qualsevol *brake*. És una mica el què caracteritza a Brockwood. L'ambient. Si hi ha un bon clima en el centre, entre l'*staff*, entre els *mature students* i els alumnes, tot és més natural i la forma de desenvolupar-se és més bona. És el dia a dia.

2.6 Entrevista 6. Colin

Dia: 03/03/2016

Conservatory

Càrrec: Staff. Physics and Maths teacher

Observacions: Diàleg informal durant el matí.

El Colin és un *staff membre* que porta 30 anys relacionat amb el centre. És Dr. en física atòmica i va estar fent recerca en aquest àmbit fins arribar a Brockwood.

Hem començat a parlar de la seva estància aquí.

Jo fa 30 anys que estic per aquí. Així que porto una mica de temps veient com funciona això. Vaig ser Co-principal durant gairebé 10 anys però vaig haver de deixar-ho. Ara només estic fent de professor de matemàtiques i física pels A Levels. Vinc 2 o 3 dies a la setmana, és a dir, no estic residint a Brockwood.

Però tu pregunta'm el què tinguis, que veig que tens la llibreta a mà...

(riem)

No pateixis, és només per tenir el guió orientatiu. Així no em descuido de res. Bé, portant tant de temps aquí a Brockwood, tens molta experiència per explicar-me moltes coses. (riem). Quins són els teus objectius i les teves expectatives com a professor de matemàtiques i física?

Podríem dir que un dels meus objectius, parlant de la ciència com a matèria que dono, és que vegin aquells coneixements o continguts que donem a classe com una cosa global. No estancar-la en el món dels llibres i no saber utilitzar-la. Donar-li una perspectiva que pugui fer que s'apliqui a la vida diària. Moltes vegades aquestes assignatures són deixades pels alumnes per què falta aquest sentit de poder-ho veure

fora del paper. Crec que aquest és un dels principals causants de l'abandonament de les matemàtiques, per exemple.

I és molt important tenir present aquestes coses a la vida diària, i no deixar-les estancades en la classe que vas fer fa 5 anys. En el dia a dia, hi ha càlculs, mesures, distàncies, probabilitats, estadística... Aquí intento que es pugui tenir una àmplia visió de les matemàtiques per no deixar-les a l'aula, i fer-les útils en la nostra vida quotidiana.

Crec que és el què basava la seva educació Krishnamurti, i per allò que va ser fundat aquesta escola. Per educar en la vida diària, en el dia a dia, en les relacions que tenim amb les persones que estan al nostre voltant, en aquells aspectes personals que ens inquieten i als quals podem fer front des de la globalitat i la comprensió. La totalitat de la persona com a valor principal i no els aspectes formals i/o acadèmics. Per això, intento donar-li més èmfasi a la relació amb la vida i no tant al concepte o resultat en sí.

És difícil perquè hi ha alumnes que no els interessa. Que volen els resultats i que els deixem estar. La societat actual els condiona de manera que sigui això lo correcte. El tenir un resultat, una nota, una resposta a tot. Un cop aquí, tot es deixa de banda. Intentem d'alguna manera fer veure als nostres alumnes que profunditzin en allò que veuen, que els expliquen, que no es conformin, però és molt complicat. Perquè a ells ja els hi va bé saber una resposta. Estan tranquils tenint-la.

Molts dels alumnes (no tots) no volen sortir del què fan o feien a fora. Ja els va bé fer exercicis, tenir unes notes, tenir una exigència, tenir una xicota...els hi va bé. I no volen sortir d'aquí.

Nosaltres intentem fer alguna cosa, o almenys jo, però és molt difícil quan algú no vol sortir d'una idea que té estipulada per una societat.

Hi ha una gran influència per la societat, pel món fora de Brockwood. Ella la perceben i s'adapten a ella. Trien un camí diferent, però acaben fent el mateix que tothom.

Això lo que suposa és que aquells alumnes que no veuen més enllà del què hi ha a fora, estiguin conformes amb allò que fan aquí de manera molt semblant o igual. Et demostren que els dona igual el què pensis, que els hi diguis i que reflexionis. Ells ja

tenen altres prioritats. Aquesta és la població d'alumnes que perdem. Estan un període de la seva vida aquí i després marxen igual. És una pena. Perquè molta gent no està aprofitant aquesta oportunitat.

En tot el temps que porto aquí, es percep aquest vincle amb la vida fora de Brockwood. Cada any hi ha dilemes amb el fumar, amb el beure, amb les parelles i amb les relacions que puguin haver al centre. Però ells ho fan perquè és lo que volen en aquest moment. La seva felicitat.

Es veu molt clarament en un parell d'alumnes, que són parella. Sempre van junts. A tot arreu. És gairebé impossible veure'ls separats. Tot ho fan junts. Aquests alumnes no veuen més enllà de la seva relació. No estan enfortint les relacions amb els altres estudiants, amb els staff, amb l'escola en sí, les oportunitats que els hi dona. No pas. Ells estan tancats en el seu petit cercle i d'aquí no surten. Són feliços? D'acord. Però és una pena que no s'aprofiti tota la resta de coses.

Alguns no estan al 100% aquí. No volen. Alguns venen, fan una mica o gairebé res, gaudeixen de l'estada aquí, dels amics, del col·legi, però després marxen igual que van arribar. A vegades em dona la sensació de què per a alguns alumnes això només és un passatemp. Pensen en ells mateixos.

El cas és que a vegades no saben diferenciar entre una situació personal i l'aprenentatge que poden dur a terme aquí. I això és molt difícil de gestionar i controlar.

Malgrat això, aquest fet no és una norma. És a dir, hi ha molts no ho veuen, però altres que sí. Molts altres alumnes aprofiten l'estància aquí. Que li donen una mica més de perspectiva a les situacions. Han interioritzat la idea de Brockwood i quan surtin del centre, sí que seran diferents.

(Comparant una mica l'escola normal i la d'aquí...)

Una cosa que aquí no passa, i que en molts altres centres d'Anglaterra sí és que s'està educant amb la por i amb l'autoritat. Relacionant-ho amb el fet d'haver d'entrar en una societat mecanitzada i organitzada en tots els sentits, fa que els estudiants aprenguin amb por. Amb la por de sortir-se de lo correcte, lo bo, lo adient.

Li he comentat un article de David Bueno que parla sobre el punt de vista de la por i la motivació des de la perspectiva de la neurociència...

Aquí no s'utilitza aquesta idea. Només orientar-los i guiar-los perquè ells mateixos es trobin. Els i les alumnes ja senten aquesta pressió per aprovar o per fer les coses bé (o bé per la societat de fora, o bé pels pares o per ells mateixos), per tant no cal afegir-hi la por. Cal que ells integrin els coneixements i els adaptin al seu futur entorn.

Per què, tu ets el tutor o l'*academich adviser* d'algun dels alumnes?

Actualment no. Ho vaig ser molt de temps però ara al no residir al centre, no ho faig. Estic més a càrrec dels alumnes que venen a les classes de física i matemàtiques.

I com van ells? Com és no estar vivint aquí i només venir 2 dies a la setmana?

Per mi bé. El seguiment és fàcil ja que ells treballen molt. Fan els deures, s'impliquen i la majoria tiren endavant. No és un inconvenient. Tots, o gairebé la majoria treballa bé.

Vam acabar de conversar perquè havia de marxar

2.7 Entrevista 7. Eva

Dia: 03/03/2016

Dinning room

Càrrec: Staff. Physics and Maths teacher

Observacions: Diàleg informal durant el matí.

La conversa comença parlant una mica sobre ella...

Vaig venir a Brokwood perquè havia llegit sobre Krishnamurti i m'agradava molt la seva idea de la vida. Llavors el venir aquí va ser una decisió que portava temps pensant, però que vaig fer quan vaig tenir l'oportunitat.

Els primers anys vaig estar treballant a la cuina. Ajudava a fer els plats i al què necessités el servei. Després d'uns quants anys, vaig marxar a veure una mica més de món, però al cap d'un temps, vaig tornar perquè trobava molt a faltar l'escola. Ara ja fa 5 anys que estic aquí instal·lada un altre cop.

Dius que trobaves a faltar l'escola...

Sí, perquè és un lloc diferent. Estàs com a casa teva però amb una tranquil·litat i una pau extra. És un lloc meravellós. Ara des de que vaig tornar, ens vam fer parella amb l'Stanly, i des de llavors, no he tornat a pensar en marxar. Ell té la seva feina aquí i jo també, i com ja sabràs, amb en Bish-va (és el seu nen petit de 3 anys), ja ens hem assentat molt.

I les teves funcions aquí quines són?

Ara mateix el meu contracte és de mitja jornada, i faig de professora de *Pottery* (ceràmica). Hi ha un gran espai per poder-la fer i, ja que a mi se'm dona força bé, vaig sol·licitar fer de professora en aquesta àrea i em van donar el lloc.

I què tal és fer de professora a Brockwood? Com és Brockwood pels adolescents aquí?

Doncs no és gens fàcil, i precisament per això que comentes dels alumnes. Són nois que arriben joves, als 14, 15, 16 anys i tenen un passat que nosaltres no coneixem. Això crec que és un factor molt important. Nosaltres no coneixem el passat dels alumnes, i aquí volem ensenyar-los i educar-los d'una manera que no es fa en cap altre centre.

Com et dic, no ho tenim tan fàcil perquè cadascú va a la seva idea i això dificulta el procés. A més, el fet de ser joves, estar en un lloc bonic amb els que són els seus amics... això és una complicació. Perquè moltes vegades els professors ens capfiquem en voler ensenyar-los diverses coses i ells no tenen el cap per fer-ho. Pensen més en els amics i en passar-s'ho bé.

En aquesta edat ho entenc, però com a professors és una dificultat.

Què en penses sobre la manera de fer l'educació d'aquí?

Si et refereixes als nous canvis en el currículum, crec que aquest és el camí. És en el què es basen els ideals de Krishnamurti, i crec que s'està fent una bona feina.

Que els alumnes trobin el què necessiten, i els professors els hi donem eines perquè investiguin i després vulguin anar més enllà, és l'ideal. Així, intentem que ells vegin més enllà de lo de sempre, i que siguin crítics tant amb el què els ensenyen com els què aprenen.

I també viuen aquí...

Exacte. A més a més estan vivint aquí i no poden sortir. És molt difícil per ells. Crec que viure aquí és molt intens. Són 24 hores que estan aprenent, a viure en comunitat, a respectar, a pensar lliurement... moltes coses. Com bé diu molta gent, Brockwood és un lloc meravellós, però a l'hora és molt cansat. És molt exigent estar aquí al 100%, i provoca un desgast gran.

Com a professors, el fet de responsabilitzar-se dels alumnes és molt dur. Molt difícil. Són menors d'edat sota la nostra responsabilitat. Els pares confien en nosaltres per la seva educació secundària, i nosaltres hem de fer lo possible perquè ells estiguin contents i aprenguin de l'escola i del seu entorn.

De totes maneres, ara fa un temps que això està canviant. Els alumnes sempre han

vingut de llocs molt diferents, però la societat progressa i ara venen amb altres mentalitats. Les tecnologies estan tenint molta incidència en això. Es despisten més, només volen estar al Facebook, pensen amb ordinadors... És el que té el món digital. Això dificulta també la tasca com a professors, i hauríem de treballar fent que ells estiguessin més motivats. Ja ho intentem, però en aquestes edats no saben encara el què volen. D'alguna manera s'intenta que ells cerquin allò que volen, que els agrada i que aprenguin a través de la seva pròpia experiència, però és difícil fer-ho amb un temps marcat com pot ser 1 curs o 2. Crec que per conèixer quina és la teva inquietud no has de tenir limitacions de temps. Has de donar-te la possibilitat de triar i equivocar-te, i això ho intentem aquí. No ens tanquem en una sola cosa i crec que és molt bo de Brockwood. Que els alumnes trobin el què els agrada i que s'espavilin ells sols és el que volem aconseguir a Brockwood.

Però són molts alumnes i moltes inquietuds, no?

Clar. Moltíssimes. Però nosaltres hauríem d'adaptar-nos. Ara s'està oferint un currículum més ampli i amb més possibilitats. Això facilita que ells puguin decidir què fer i què no. Es poden equivocar, però també trobar allò que els apassiona i el què volen fer durant la seva vida.

Com et deia abans, és difícil saber d'on venen tot i què és el que els ha fet venir a Brockwood. Si els pares, si ells mateixos, si altres coneguts, si coneixen Krishnamurti, quins objectius tenen quan venen, quina és la seva idea de centre... són moltes coses que és impossible conèixer al 100%, però que amb el dia a dia les anem descobrint i anem fent més fortes aquestes relacions.

La conversa va acabar aquí perquè la va venir a buscar un dels directors per una reunió.

3. Alumnes Brockwood Park School

3.1 Entrevista 8. Bruno P.

Dia: 4/02/2016

Lloc: Dining room

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg informal després de sopar. Per entrar en contacte amb l'alumne i conèixer la seva perspectiva de Brockwood.

Bruno té 18 anys, procedent d'Espanya, de Madrid. Aquest és el seu 3r any a Brockwood.

Què tal Bruno, explica'm lo que vulguis sobre el teu període a Brockwood.

Bé doncs aquest ja és el meu 3r any a l'escola. Durant el primer any, com procedia d'un institut espanyol o està tot marcat, vaig fer el que la pauta i el sistema educatiu espanyol equiparava. Per tant, vaig fer 3 exàmens. Aquell any va ser molt estressant. Molt dur. No em va agradar acadèmicament parlant. Per sort, vaig passar tots els exàmens, i no va ser un fracàs al final.

Per altra banda, em vaig adonar que el que més vaig estar fent durant aquell any va ser tocar la guitarra. Per tant, durant el meu 2n any vaig fer un projecte en el qual em vaig endinsar en el món de la música i la guitarra.

Actualment, estic estudiant per a fer l'A Level que em falta de música, i poder entrar en el BIMM (British and Irish Modern Music) Institute de Berlín, i fer el què de veritat m'agrada.

Uau! Quin procés no?

La veritat és que sí. Va ser trobar-me a mi mateix. Em va costar un any dur i sacrificat, però ara estic fent i estudiant pel què vull.

Passa molt això? Brockwood té la filosofia de què cadascú trobi el seu camí, no?

Exactament, aquí et propicien a això. Però en realitat crec que els alumnes tenen com a visió entrar a la universitat. Per això alguns es focalitzen en els exàmens, els A Levels o GCSE's.

Com va ser el teu recolzament per part de l'escola?

Suposo que igual que el de tots els alumnes. Cada estudiant té un tutor personal i un *academich adviser*. El primer s'encarrega de tot aquell que et relaciona amb Brockwood, més orientat als temes personals. El segon és qui orienta més en l'àmbit acadèmic

A part, cada alumne té el seu professor segons les assignatures o tasques que faci, i amb aquest tindrà una relació més o menys propera segons la situació. Aquesta persona serà qui els hi faci el seguiment dins de la seva matèria.

En el meu cas, el meu tutor és Edouard, que la veritat no em fa massa cas, el meu *academich adviser* és Alex, i tinc com a professor de música a Ulrich algunes hores. També faig classes o algunes tutories on-line amb un altre professor especialitzat en guitarra, ja que Ulrich és més de música clàssica.

I com veus aquesta idea de currículums individualitzats?

La idea proposada aquí aquest any (gracies al Gopal) és el "*selfstudy*". És a dir, que cada persona triï el seu camí, i tingui a persones qualificades al seu entorn per recolzar-lo, guiar-lo i orientar-lo dins d'aquest procés.

Els alumnes que per edat han de marxar del centre aquest any, es reuneixen a principi de curs amb el teu *academich adviser* i l'Andrew. Ell és qui s'encarrega de orientar a aquells alumnes que deixen el centre. Aquí s'arriba a un acord per veure què es vol

fer, com, opcions al sortir del centre, etc. D'aquesta manera, existeix un acord entre professor i alumne per saber com es vol que transcorri el curs.

Això també passa dins de una mateixa assignatura, ja que al principi de curs també es fa una reunió per acordar com es vol que sigui el curs. Amb més llibertat, més directiu, etc. A través d'aquest acord es decideix per una metodologia o una altra.

Què opines de les expectatives del teu procés d'ensenyament-aprenentatge aquí?

Aquí d'alguna manera existeix la pressió per haver de pensar "què és allò que vols fer", i després fer-ho. És a dir, surt de tot allò estipulat. Troba't, tria el camí que vols seguir i a partir d'aquí, ja es va cap endavant. Et donen tota aquesta llibertat, que al principi estàs perdut. No vols sortir del camí ja marcat. Del què t'han dit que facis o de lo que creus que és lo correcte, en comptes de fer allò que vols per tu mateix.

Plantejat així, no sona malament...

Sí, encara que molta gent que no sap què fer i porta aquí algun temps encara no sap com respondre aquesta pregunta.

3.2 Entrevista 9. Julian i Jisu

Dia: 25/01/2016

Lloc: Dining room

Càrrec: Alumnes

Observacions: Diàleg informal durant el dinar. Per conèixer una mica més les seves expectatives de futur. Aquesta conversa ha coincidit que estàvem els 3 a la taula, parlant sobre el meu projecte. He aprofitat per preguntar-los sobre els seus projectes de futur.

En Jisu, té 18 anys, és procedent de Corea, és el seu 5è any a l'escola. En Julian, té 19 anys, és procedent d'Alemanya i aquest és el seu 2n any a Brockwood.

Bé nois, expliqueu-me en què esteu treballant ara a Brockwood? Quins són els vostres interessos?

J: Jo actualment estic fent un portafolis relacionat amb l'art, per poder entrar a una universitat (*college*) d'art a Londres.

Amb un portafolis pots accedir a la universitat?

J: Sí. Bueno, l'any passat vaig fer els A Levels que també necessito per accedir-hi. No només el portafolis. El fet és que porto molt temps aquí, aquest és el meu 5è any. Els meus pares des del primer any que vaig venir m'han anat pagant l'any següent sense consultar-me. Cosa que no m'agrada gaire. No ho rebutjo, perquè aquests anys han estat molt bons, però també tinc ganes de marxar i veure altres coses...

És intens el dia a dia aquí no? T'has plantejat què vols fer al futur?

J: Sí que és intens. I durant tot aquest temps, imaginat! Al arribar aquí, tot és súper genial. Tot extraordinari. Però el segon any ja comences a veure algunes cosetes que

són peculiar a Brockwood. Es va veient mica en mica el costat fosc (*dark side*) de l'escola. Per això també vull marxar. Tinc ganes de veure món, i a curt termini, entrar a la universitat que m'agrada per poder continuar formant-me en el món de l'art. Si em preguntes més enllà, no sabria dir-te què faré o a on pararé. De moment vull entrar al *college*.

Com veus el fet de què les classes siguin obertes, que no hi hagi l'exigència d'altres centres d'educació formal...

J: Això és una cosa bona. Tot i que vulgui marxar, aquí he pogut trobar-me a mi mateix. He tingut la oportunitat de profunditzar molt sobre el món de l'art, que és el que a mi m'interessa, i això m'ha agradat moltíssim i m'ha ajudat molt.

I tu Julian, com ho veus això?

Ju: Doncs, jo no he estat tant de temps com en Jisu aquí. El meu primer any va ser el curs passat, vaig venir perquè la meva germana era Mature Student, i coneixia el centre. Aquí la meva idea era fer els A Levels d'anglès i psicologia, però va ser molt difícil i no els vaig fer perquè el meu anglès no era suficientment bo. Llavors, com estava interessat en el drama vaig fer alguna cosa relacionada aquí.

Drama? Com és això?

Mira, des de que tenia 13 anys, que vaig fer una obra de teatre, em va apassionar això d'actuar i treballar en aquest ambient. Després vaig fer alguna coseta més amb un grup d'amics, actuant pels pobles i tal en una petita companyia. Tot això abans d'arribar a aquí.

Aquí fas alguna cosa relacionada amb això?

Sí, bé estic treballant sobre alguns projectes relacionats amb això. Tot i que el meu focus està en entrar a una *college* especialitzat en drama d'Alemanya. És un any molt intens. On treballes moltíssimes coses d'aquest àmbit. A més que t'encarregues de dirigir una obra de teatre també. Tothom amb qui he parlat que hi ha anat, diuen que és molt dur però molt gratificant. El problema és que és molt difícil entrar-hi. O vas becat perquè la direcció d'allà considera que tens talent, o has de fer les proves. Un cop allà, ja decideixen si entres o no.

Aquí estic preparant-me alguns requisits que demanen per entrar-hi. Fent aquest portafolis i intentant aplicar per entrar-hi.

I hi ha algun membre de l'Staff que t'orienti?

Sí, Clara és qui m'ajuda. La veritat és que m'ajuda molt. No és una persona fàcil, però m'ajuda molt, em fa treballar i això em va bé. Té moltes idees, en sap molt, m'agrada molt. I sort d'ella també, perquè per exemple, en el meu darrer monòleg que vaig fer aquí, anava molt perdut, i si no és per ella, no l'hauria tirat endavant.

Molt bé! És curiós que tinguis tan clar el teu objectiu, molta gent m'ha dit que encara no ho sap...

Ju: Bé, ho sé però a curt termini també. No et pensis que tinc un objectiu més enllà d'aquest... el món és molt gran i no sé on estaré quan acabi, d'aquí cinc anys, o el curs que ve. Suposo que relacionat amb aquest món, però no sé.

Moltíssima gent està feta un lio perquè no et marquen estrictament el camí. Et deixen fer. Que tu mateix triïs (dintre d'uns acords establerts pels professors al principi de curs).

Tu et vas trobar així també?

No gaire perquè ja sabia que volia entrar a aquest curs al qual estic aplicant des de finals del curs passat. Tot i que no pugui desenvolupar totes les característiques del drama que voldria aquí, estic preparant-me al 100% per aquest curs, per tant, ja em va bé.

Això m'agrada d'aquest lloc. Tens la oportunitat de desenvolupar-te com tu millor creguis, segons les teves inquietuds, pots crear, investigar temes... crec que és molt bo pels alumnes.

Per això tanta gent no sap què farà en el seu futur.

Aquí amb la no autoritat i llibertat que proporciona el centre, es fa que obris la ment d'una manera que saps què no vols, o com no vols fer les coses. Lo dolent és que no saps què vols fer a llarg termini.

3.3 Entrevista 10. Xesca

Dia: 27/01/2016

Lloc: Dining room

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg durant el sopar.

Bé, explica'm una mica com has arribat a Brockwood. Què fas aquí?

Doncs la meva història és suposo diferent a la de tothom. Més que res perquè cap té una història semblant a la de ningú altre.

Jo he anat sempre a l'escola formal del meu poble de Mallorca. Estava cursant la ESO en un institut d'allà, i estava interessada en trobar algun altre centre o alguna altra alternativa a l'educació formal d'Espanya. No m'agradava i no lo trobava cap sentit, i vaig començar a buscar. En aquest moment, els amics dels meus pares, de procedència alemanya, van comentar-nos i mostrar-nos a la meva família que les seves filles havien anat a Brockwood. Em van explicar una mica la metodologia, la idea, i vam revisar-nos la pàgina web de dalt a baix.

Llavors, durant aquella època, vaig fer la *prospective week* de prova per veure com era això i quin ambient es respirava aquí. Em vaig enamorar del lloc. D'aquesta manera, sabia que volia estar aquí, que era allò diferent que jo estava buscant, però un gran inconvenient era la despesa econòmica que suposa estar aquí. No sé si ho saps, però son aproximadament 20.000 lliures, i a la meva família no podíem afrontar aquesta despesa. El fet és que quan vaig informar als amics dels meus pares sobre com m'havia anat aquí la meva setmana de prova, i lo que havia sentit aquí, em van donar la possibilitat de cobrir-me el preu de la matrícula durant el primer any.

Quina bona notícia!

Va ser un "subidón" increïble. Aquell primer any, vaig estudiar per exàmens i al final els

meus

professors i els *co-principals* van fer-me una carta amb el meu procés educatiu per als amics dels meus pares. Després d'això, em van dir que no patís. Que podria estar a Brockwood tots els anys que volgués i que no patís pel finançament. I aquíestic. Porto ja tres anys! Però aquest és el meu darrer

Què faràs quan surtis d'aquí? Quina visió de futur tens? Com ha sigut aquest procés durant els 3 anys?

Doncs, sincerament, aproximadament cada 2 mesos canvio d'idea. Tinc al cap la idea d'educació que es té fora de Brockwood i la d'aquí i a vegades penso: -Hauries de fer els exàmens per poder anar a la universitat. I a vegades: -Ara tal com estàs fent els teus projectes no cal que facis això, intenta ser diferent, seguir amb la idea que tens. Però és això, cada dos dies es canvia d'idea. (riu)

Anar a la universitat per?

Per fer educació. A la Índia vaig estar molta estona amb els nens de l'escola, aquíestic fent algunes hores a la setmana amb els nens de l'escola de Inwoods (un altre centre amb la mateixa filosofia però per educació primària), i la veritat és lo que m'agrada en realitat. Però haver trobat això no sé si em fa estancar-me a fer els exàmens, una carrera, i poder fer de professora formalment. També em ve de gust viatjar, veure altres llocs, altres escoles, però també estant relacionada amb els nens. Això sí que ho sé. Però no sé com.

Una opció que és el què se'n diu *homeschooling² teacher*. Resumint-ho, és fer de tutora o professora, sense formació acadèmica, però fent-li la orientació i el treball a casa seva o meva, per poder treballar en un ambient educatiu diferent a l'escola. En

² Procés mitjançant el qual es persegueix l'educació dels nens exclusivament en el context de la llar familiar o en cercles una mica més amplis (veïnats, parròquies, etc.), però en tot cas fora de les institucions tant públiques com a privada (Font: wikipedia.org)

alguns països està prohibit, en alguns està permès fins a una certa edat, i en Espanya, no se'n sap res. No està regulat. Per això, potser aquesta seria una bona via a seguir, tot i que és difícil.

I hi ha algú que t'orienti en aquest procés de decisió per part del centre?

Sí. En aquest sentit, hi ha dues persones que tinc a mà per orientar-me. Amb qui més em relaciono i parlo és amb l'Andrew. Ell és qui s'encarrega una mica d'orientar a aquells alumnes que estan en el seu darrer any al centre. Proposant idees, experiències, orientant... m'agrada molt.

És curiós, perquè no em soluciona res. És l'Andrew. Moltes vegades parlo amb ell perquè no sé com plantejar-me els meus dilemes. No sé què fer. No sé si tirar per la universitat, si no.... em bloquejo. M'espanto perquè no tinc exàmens i crec que fer els exàmens seria la millor opció. Ara és difícil ja per això. No sé com puc agafar una altra via pel tema educatiu sense jugar-me-la.... La veritat, ell no em dona respostes. Però em tranquil·litza molt. Sempre. Perquè em dona el seu punt de vista. Es basa en el "no patir pel futur i anar fent mica en mica el què de veritat t'interessa". No preocupar-se per "no anar a la universitat" o "suspènre els exàmens". És més important el procés per a ell.

Això em passava el meu 2n any. Vaig estudiar anglès per fer els A Levels d'anglès. L'Andrew era el meu professor, i una cosa que m'estressava és que no posés nota als exàmens que fèiem. Comentava que seguíssim així, que anàvem bé, però no amb una nota. Clar, als exàmens al cap i a la fi sí que et puntuen, i volia saber com era el meu procés.

Ell em preguntava perquè volia saber la nota. Que no era necessari saber-la. Que després dels exàmens ja es veuria.

Després d'insistir-li moltíssim i tenir una petita discussió, me la va dir. No obtenia aquells resultats que necessitava per poder passar els exàmens amb nota. Llavors, em

vaig enfonsar. En aquell moment, l'Andrew em va intentar fer veure que era molt difícil, en un primer any, passar molt bé els exàmens d'anglès si no és la teva llengua materna. És una gran dificultat. I que em centrés en el progrés que havia fet en aquesta llengua, des del principi, fins el moment on em trobava. Era cert. Vaig millorar moltíssim l'anglès.

Això és lo que intenta fer l'Andrew. Fer-nos veure que lo important és el procés que fem, que no ens fixem en els resultats obtinguts amb una nota, sinó en tot lo que allò envolta. Tot això, fent alguna cosa que t'agrada, que et motiva, que et permeti ser tu mateixa i crear.

La veritat és que em tranquil·litza molt. És lo que dic, no t'aclareix res, però et tranquil·litza i et fa tornar a veure la perspectiva més amplia.

I com consideres aquesta idea envers al fet de preparar-se per uns exàmens?

Doncs és una mica contradictori. Perquè hi ha gent que preparant-se pels exàmens, fa lo mateix que a una escola formal, però una mica més a la seva idea. Sense l'exigència que suposen els deures, professors, exàmens convencionals. Tot i que també se'n fan. És diferent.

Parlant amb l'Andrew d'això, ell no sol donar classes perquè està totalment en desacord en l'aprenentatge perquè sí. El necessiten perquè van curts de *staff members* en aquest sentit, i ho fa per això. Però sé que ell no està a favor d'avaluar amb notes ni fixar-se en el final, sino en tot lo d'abans com bé t'he dit.

D'altra banda, si alguna persona té clara que vol fer una carrera, i el seu objectiu és passar els exàmens, els ha de fer. Per tant, està l'altra cara de la moneda. És una mica el dilema que tinc. Fer educació formal o no. Com t'he dit abans...

El fet és que a Inwoods,estic amb la Gisela. Ella va ser estudiant a Brockwood, després va fer la carrera de Educació Infantil i ha tornat fa uns anys aquí a fer de professora. Ella em diu que fent una carrera, tot i que és un procés que no es comparteix per la metodologia que es fa, seria lo més senzill, i facilitaria el fet

d'esdevenir d'educadora amb nens petits. És un pas facilitador. Però que també hi ha altres alternatives, i que sigui jo qui decideixi com ho vull fer.

És lo que t'he dit vint vegades des de que parlem, no sé si un camí o l'altre serà el correcte.

Bé, com tu dius, cadascú ha de triar el seu camí. Tens clar que vols estar envoltada de nens. Ja és un pas molt gran. Ara a trobar la manera de fer-ho com tu creus. És molt interessant trobar-ho, però, crec que al final el què interessa és el procés de trobar-ho, com diu l'Andrew.

3.4 Entrevista 11. Cecilia

Dia: 28/01/2016

Lloc: Dining room

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg informal durant el Tea Time

La Cecilia és una alumna que porta alguns anys a Brockwood i és procedent de Suïssa.

Em podries explicar una mica com vas arribar a Brockwood?

Doncs vaig arribar ja fa uns quants anys, no molts, però no sóc nova. Els amics dels meus pares tenien una nena que venia aquí. Junts vam buscar la web i vaig demanar fer la *prospective week*. Llavors em va encantar el lloc. Així que vaig fer tot lo possible per quedar-me.

Molt bé! I què fas aquí? Tens algun objectiu concret?

Sí i no. M'agrada el món de la cuina, i m'agrada què hi ha darrere de la dieta vegetariana, ja que jo ho sóc. Llavors, vull estar relacionada amb això. No sé ben bé com, però vull això. La meva intenció és poder fer un període de pràctiques o treballar en alguna cuina vegetariana amb prestigi.

I com ho fas aquí per aconseguir-ho?

No faig el què jo vull del tot. Sí que intento orientar algun projecte cap aquest àmbit, però no puc del tot. Els meus pares estan fent un esforç molt gran per poder-me portar a aquesta escola, i percebo la seva pressió. Em comenten que no volen que estigui

aquí sense fer “aparentment” res. Per això he d’estudiar. Des del primer any vaig haver d’estudiar, o per GCSE’s o com ara per A Levels. Cada any he fet exàmens.

No puc gaudir del tot de Brockwood per això. És un inconvenient, però no hi puc fer res. Ells són qui em financen aquesta etapa escolar.

I aquí, sents aquesta pressió per part de professors, academich adviser, tutor, o d’algú?

No pas. La meva relació amb el meu tutor és bona. És l’Andrew. Ell és qui s’encarrega de la gent que ja marxa de Brockwood i els orienta una mica un cop han sortit. Personalment, ni jo el necessito gaire, ni ell m’ajuda molt. És mutu. Al principi sí que ens vam trobar més sovint per poder arribar a l’acord que hem de fer per veure què farem durant el curs, però ara no. És més, no parlem gaire excepte quan ens trobem en el nostre *meeting* setmanal (aquells alumnes que marxen el fan 1 cop a la setmana). Però a part d’això, res. Però no m’importa. No passa res. No el necessito a ell tampoc. Ja m’espavilo.

Es va acabar la conversa perquè havia de marxar.

3.5 Entrevista 13. Alex V.

Dia: 28/01/2016

Lloc: Sitting room

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg informal després de sopar parlant sobre Brockwood i les nostres inquietuds.

Em pots explicar has vingut a parar a Brockwood?

Doncs el secretari de la feina on treballava la meva mare, tenia una filla que venia aquí. Jo estava cansat de l'educació d'allà. Estava sempre en conflicte perquè no m'agradava. Estudiar d'aquesta manera no. Així que vam revisar la web i vaig decidir venir i fer la *prospective week*. Va ser quan vaig decidir que volia estar aquí. Em vaig enamorar del lloc. Vam estar parlant-ho a casa si hi havia la possibilitat de venir, perquè era molt car. Resumint, no teníem diners per finançar el curs, i vaig enviar una carta escrita dient la meva situació, demanant que volia venir, etc.

Llavors em van agafar per estar aquí, però durant aquell any vaig tenir un problema de salut, vaig haver d'estar a l'hospital molt de temps i no podia venir. Durant els 3 anys a l'hospital, no podia anar a classe tampoc, i sent sincers, pensava moltíssim en el poc temps que havia pogut estar aquí. Així que tenia clar que si sortia voldria tornar.

Així que quan vaig sortir de l'hospital, vaig tornar a contactar amb Brockwood demanant si podia tornar a fer una estada aquí. Em van acceptar, i aquíestic.

I què estàs fent aquí ara?

Doncs és difícil de descriure. Jo no sóc d'exàmens, és més, sempre m'agrada anar més enllà. Qüestionar coses. Sempre. Això m'ha provocat que hagi tingut molts problemes tant en la meva família, en el meu grup d'amics, en l'institut, etc. Perquè estem educats d'una manera que necessitem tenir unes respostes clares a les coses, algú que tingui més coneixements sobre uns coneixements per exposar-los i absorbir-

los. En el moment que qüestionen alguna cosa, ja estàs fora de la norma.

Considero que tot això passa per culpa de la educació. El tema mare en totes les converses. La educació i la informació són les bases per una bona societat. Moltes vegades, es dona la culpa als pares o a l'escola, en comptes de mirar-ho com tot un global. L'escola, els pares, els amics, els familiars... tothom ens educa i ens ensenya alguna cosa. Per això ho englobo tot en "educació". En com ensenyem. S'hauria d'ensenyar més amb l'amor i menys amb la por.

Perquè, jo considero que el meu pensament surt de la norma de l'educació d'Espanya perquè qüestiono les coses. Pel meu propi aprenentatge, per la meua pròpia persona, i no perquè cap altre (com poden ser professors, o qui sigui) m'ho digui.

Com ho fa Brockwood això? Què en penses del centre?

Brockwood facilita aquest pensament. Facilita l'autoaprenentatge. Pots endinsar-te en allò que vulguis. Si trobes alguna cosa que estàs interessat, la fas. Que no? No la facis. Intenta trobar allò que t'agrada. Però a la vegada, també es fan exàmens per estudiar per A levels, i es surt de l'àrea intel·lectual i "investigadora" de la persona. Bé, hi ha l'*inquiry time* o *human ecology*, que són projectes per englobar tota la persona en sí, poder reflexionar, etc. però no ocorre sempre això. I és que, per poder fer-ho primer has d'estar bé amb tu mateix. Tothom ha de sentir-se bé amb ell mateix. Estar net de pensaments, de judicis, de crítiques... estar net i estar obert. Si una persona no està bé amb ella mateixa, com vol pretendre canviar? O com pot pretendre ajudar a algú altre si no sap ni què vol ell mateix? Bé, són preguntes obertes que tinc al cap, però que no puc deixar-les de banda si em preguntes per l'escola. Perdona si me'n vaig per les branques... (riu)

No passa res! Està bé que et plantegis preguntes i qüestionis coses.

Sí, però, quina és la resposta a aquestes preguntes? No n'hi ha! Això és un problema que ens passa. Que a vegades ens venen al cap preguntes i volem trobar una resposta a elles. No tenim en ment la idea de "no respondre-les". Per què? Si no passa

res! No cal que trobem la resposta a les preguntes sempre. Si busquem una cosa, és difícil de trobar-la. Al final, la vida acaba donant-nos la resposta sense que nosaltres la demanem. Sense donar-nos compte, ens responem a nosaltres mateixos.

Vaja, ara no sé si seguir amb les preguntes que tenia...

(riem)

No pateixis. Aquestes són més concretes. No podem buscar la resposta. A més, són d'opinió...

Exacte! I, t'has plantejat algun cop què faràs després de Brockwood? Quines són les teves expectatives de futur?

Doncs no. No m'ho he plantejat. No és una cosa que m'agradi gaire perquè prefereixo estar pendent del moment actual. No donar més voltes al fet de què puc fer o què pot passar en un futur. Tinc un lema que és "*Be here now*". Per això tampoc m'ho plantejo d'una manera que em pugui escalfar el cap.

Però et puc dir que una petita idea sí que tindria. O alguna inquietud sí que tinc. Voldria viatjar, sobretot, i aprendre sobre la gent. Aprendre. Penso que totes les persones estem connectades per una raó o una altra, i que això em fa estar connectat amb algú de la Xina, per exemple. Llavors, viatjar, conèixer món, aprendre de totes les persones que ens envolten, compartir amb la gent la meva experiència, i que els altres comparteixin les seves...

Aquest és el pilar, però no tinc res tancat. Com et dic, fins a cert punt és bo planejar una mica.. però més enllà no. Després et surt fum del cap (riu).

Hi ha alguna persona aquí a l'escola que t'ajudi a assolir aquests objectius que

tens? O que propiciï el teu desenvolupament en aquesta etapa?

Jo mateix. Quan vaig patir la malaltia, vaig haver d'estar molt de temps a l'hospital, i això va fer que li donés moltes voltes a tot. Que pensés molt. Que reflexiones i m'interessés per coses que no m'havien interessat abans. Vaig llegir molt i això va fer que volgués preguntar-m'ho tot. Per això dic que jo mateix. Perquè aquesta motivació, aquesta curiositat és el que em fa espavilar-me, el que em fa anar més enllà... Sí, és la motivació la clau.

A mi no em fa por canviar una cosa si em motiva el canvi. Moltes persones pensen que els canvis son dolents, que no els hi aniran bé, que tenen les de perdre... Si vas amb energia, motivat per fer-ho, amb ganes, qualsevol cosa que passi serà benvinguda. No passa res si no va com esperem. Això és un altre problema, que tenim una idea al nostre cap que volem aconseguir, de lo que és bo o dolent. Hauríem d'estar buits d'aquests pensaments per poder atrevir-nos als canvis.

Després d'això hem estat parlant de la meva idea sobre l'escola.

3.6 Entrevista 14. Timo

Dia: 04/03/2016

Lloc: Sitting room

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg informal durant el matí per conèixer la seva experiència a Brockwood

En Timo és un alumne de 16 anys, procedent de Suïssa i que aquest és el 2n any al centre.

Explica'm una mica com vas conèixer Brockwood? Què et va fer decidir venir

aquí?

Doncs per la meva germana. És la Cecília. Ella estava aquí i tot el què m'explicava i em transmetia em va fer venir ganes d'estar aquí. Lo que no sé com va ser que va decidir ella venir a aquí.

En aquest moment li fa un crit a la seva germana, que estava a l'altre costat del *sitting room* i li pregunta: - Perquè vam venir aquí? Com va ser?. **Ella li respon:** - Pels pares! Uns amics dels pares!.

Doncs això, uns amics dels meus pares ens van proposar la idea suposo, i aquí estem.

Molt bé! I què en penses del centre? Com van aquests dos anys?

Doncs sincerament tot ha canviat molt en aquests dos anys. Ara tothom està molt més perdut. No és correcte dir-ho així, però tot és més lliure. L'any passat hi havia més classes, més organització, més estructura. Aquest any és més a la teva idea. La teva idea i a tirar-la endavant. L'any passat era com classes, ara una cosa, ara l'altra, professor, deures... etc. Ara el teu horari és: "*Ara hauria de fer això. Hauria de fer lo altre*", i no: "*He de fer això*".

I si no feies lo que havies de fer?

No era una obligació tampoc, però es posaven en aquest rol els professors. O ens feien posar en aquest rol d'alumne, com sempre. Si no feies les coses, no et deien res. Si no ho feies, era el teu problema. Eres tu el responsable de fer-los o no. Era diferent.

Això ho he notat en els rols que adopten cadascú aquí. Ara hi ha més distincions, més diferenciació i sembla que una mica més d'autoritat en aquest sentit. Abans era més junt tots. Tant alumnes, *mature students* com *staff*. És diferent.

I què es lo que feies? O fas?

Estava estudiant pels exàmens. L'any passat i aquest. Aquest més concretament estic fent l'As i A2 de matemàtiques, disseny gràfic i física. Tot i que el de física no el tinc tant treballat. No sé si el faré. Però sí, estudiar pels exàmens. També estic ficat en algun projecte de fotografia i gravació en vídeo.

Què vols fer després d'aquí? Quines són les teves expectatives de futur?

Doncs no ho sé, però vull estar relacionat amb el món de la càmera. És lo que més m'agrada.

I ja tens temps?

Els caps de setmana i alguna estona que tinc entre setmana.

I què creus que t'aporta Brockwood en aquesta visió?

Aquí hi ha molt materials i molts mitjans per poder desenvolupar més del què podria fer a casa la meua inquietud amb el món de la fotografia i la imatge. Hi ha facilitats per investigar i treballar sobre això. Jo utilitzo el material que disposem aquí, faig el manteniment i així li dono una utilitat. Ells també m'ensenyen a mi altres coses molt interessants sobre aquest món, i em donen la possibilitat de practicar.

I quant a tutors, guies, etc. hi ha algú que t'orienta?

Sí. Com bé sabràs tothom té 2 persones de "referència". L'*academich adviser* i el *projects tutor*. En el meu cas, em van donar la possibilitat de que aquestes dues

persones tinguessin coneixements sobre la fotografia i aquesta branca que a mi m'agrada. La Jennifer és la meva *academich adviser* i en Pierre qui m'orienta en els projectes. Tots dos saben molt de fotografia i em recolzen molt enfront les meves inquietuds.

Tinc molta sort perquè és van adaptar a les meves inquietuds i curiositats per tenir-los a ells dos al meu abast. Però no crec que passi això amb tots els alumnes...

I com t'ajuden ells?

Doncs m'ajuden, m'orienten en el meu procés i en els meus projectes aquí.

Jo sóc una persona que m'agrada molt provar una cosa una mica i deixar-ho, provar una altra i deixar-ho, i un altre cop igual. Anar fent tastets de tot lo que m'interessi.

Els el què intenten, és que aquestes petites curiositats que tinc no les deixi tan ràpidament. Que vaig més enllà. Que profunditzi una mica i busqui més enllà perquè no sigui tant superficial. Que no sigui un simple: *look, try, leave*.

Has trobat alguna cosa d'aquestes que dius, que la provis i l'agafis per no deixar-la?

La fotografia. És tot aquest món el què no vull deixar. No sé fent què, però alguna cosa relacionada amb això.

Alguna idea de futur?

Anar a la universitat. Encara no sé a què fer, però anar-hi. No estic estudiant per exàmens aquí per a res. M'encantaria poder fer alguna cosa amb aquest món de la imatge. No sé si actor, càmera, director, productor... no sé què. Però en aquest ambient. Per això primer he de treure els A Levels i després poder accedir a lo que jo

vulgui. Són molt jove i encara no puc endinsar-me al 100% cap a uns objectius o uns altres. Més que res perquè no ho tinc súper clar tampoc.

Potser una cosa que m'interessaria seria poder accedir a una universitat que hi ha a Amèrica de tot aquest món del què et parlo. Seria genial poder-hi anar. És difícil accedir i està molt lluny, però seria la clau.

Sents alguna pressió? Per part de l'escola, la societat...

Una mica. Es que és molt difícil estar aquí al 100%. Tens llibertat per fer una cosa o una altra, però també sents una mica la pressió d'haver de triar el teu camí. Que tu mateix ets el responsable de la teva elecció. Encara que també t'has d'anar amb compte. Per tant, ves poc a poc i pas per pas.

És estrany perquè després quan surts a fora es molt diferent. Veus que t'has d'adaptar a lo que et trobes. És complicat d'explicar. Ara esta tot més enfocat a triar què fer i què voler fer... Després fora tens les pautes més marcades i no pots sortir-te'n.

Ell em pregunta: - *Com veus tu les relacions d'aquí entre staff, mature students, alumnes... quina percepció tens?*

Doncs penso que hi ha aquesta distinció. Que potser els staff haurien de donar la mà a alguns mature students perquè es sentin més integrats al dia a dia de l'escola. Si ells és el què volen, clar. Però que es doni aquesta oportunitat també. Sembla que hi hagi distinció entre: persones que treballen sobre l'educació (*staff, students i apprentice teachers*) i persones que treballen fora (*guest helpers, mature students, maintenance, grounds*).

Els no volen això. Prefereixen aquesta distinció. Alguns *staff members*, no tots. És diferent. Alguns utilitzen el seu rol d'*staff* per declarar alguna cosa semblant a autoritat i demostrar que "has de fer alguna cosa".

Crec que això passa perquè ells volen tenir més pes i més poder a l'escola. Fent això,

ells estan sota el control de la situació, estan per sobre, i tu per sota, i no va a canviar res.

Per exemple, des del meu punt de vista, a Alex i Gopal només els interessa el poder i el vot que tenen aquí. Per això es decanten per aquesta branca. A ells ja els hi va bé la diferenciació aquesta de la que parlem...

La conversa ha acabat parlant una mica d'esports i salut.

3.7 Entrevista 15. Dasha i Ewan

Dia: 04/03/2016

Lloc: Sitting room

Càrrec: Alumnes

Observacions: Diàleg informal durant el Tea Time per conèixer la seva experiència a Brockwood. Tots dos tenen 18 anys i són parella.

La conversa comença preguntant-los que em diguessin una mica quina era la seva història d'abans d'entrar a Brockwood i com és que hi eren aquí.

D: Doncs jo fa quatre anys que sóc aquí, sóc de Rússia i tinc 18 anys. Un amic dels meus pares va venir com a estudiant aquí a l'escola fa 20 anys. Llavors els van recomanar que vingués jo també. Vaig fer la *prospective week* i llavors em vaig voler quedar.

El primer any vaig venir sense saber res d'anglès i no vaig fer molta cosa. Després alguns altres anys he estat estudiant assignatures com física, biologia o matemàtiques però no he anat a cap examen ja que he estat fent projectes individuals d'allò que a mi m'agrada, l'art.

Actualment estic treballant en el meu portafolis d'art a la vegada que faig classes d'A Level d'anglès. Encara no sé si em presentaré, però també ho faig per aprendre molt més. Per això em va genial.

El portafolis és per entrar a la universitat?

D: No. No és aquesta la idea. Més endavant no ho sé. Però a curt termini no és la universitat el meu objectiu.

I tu Ewan?

E: Doncs jo porto 5 anys a Brockwood. Els meus pares eren professors d'aquí del centre. També van estar treballant en el Centre de Krishnamurti. Llavors, la meva escolarització ha estat basada en aquesta filosofia, corrent, idea. Vaig anar a Inwoods i ara estic aquí a Brockwood.

Llavors he estat estudiant durant alguns anys per exàmens. Lo més recent és que l'any passat vaig fer un A Level, el qual vaig aprovar-lo al final de curs, i un As d'economia. Actualment també estic treballant en el meu portafolis relacionat amb la fotografia, el disseny gràfic i web, etc. A més, estic continuant pel meu compte l'A Level (la segona part) d'economia.

I en què es basa el teu portafolis?

E: Estic dissenyant una pàgina web. Fent tots els controladors i tot el procés que això comporta. (www.ewanbenoit.com)

Molt bé, molt interessant! I quines expectatives de futur teniu?

D: Bé, nosaltres som parella. Suposo que t'hauràs adonat. (bromeja) Llavors volem marxar a fora de Brockwood, veure món, treballar, explorar altres cultures, viatjar... Crec que parlo pels dos quan dic que volem fer-ho junts. I que en la mesura que podem, intentar desenvolupar més els nostres hobbies o allò que ens agrada.

És curiós perquè al meu segon any els alumnes més grans deien que volien marxar i jo em preguntava com podien pensar allò. Ara ho entenc. El lloc és genial i immillorable, però també tens ganes de sortir i veure altres coses.

Com creieu que l'escola us ajuda al vostre desenvolupament?

D: A mi estant a l'Art Barn em dóna la possibilitat d'investigar, crear, pintar, dibuixar, etc. moltes facilitats. L'accessibilitat al material que tinc aquí és molt bo pel que fa a la formació en art. Això em beneficia molt. En aquest sentit, el què fan és deixar-nos nosaltres lliurement. Sense pressions. Anem allà, cadascú al seu lloc i a fer el que més li demani el cos. Sí que ens ajuden i ens orienten, però com et dic. Per poder desenvolupar-te en aquesta branca has de poder sentir-te lliure de pressions.

E: En el meu cas, també se'm dóna la possibilitat de fer el què més m'agrada dins dels projectes personals. Això està bé. Quant a l'assignatura que estic fent. Al ser només un alumne, no tinc un seguiment del centre perquè no hi ha suficient demanda per poder pagar a un professor de la matèria. Ja hi ha una persona que és experta en la matèria, l'Edouard. Tot i això, només ens trobem un cop a la setmana, mitja hora per parlar de com em va el procés i ja està. No és tan dinàmic com eren les classes de l'any passat, o com quan estudies amb algun company. Però no passa res, ja m'espavilo. Si necessito i vull parlar amb ell sí que ho fem, encara que normalment està molt ocupat.

I com veieu vosaltres el progrés de l'escola en els darrers anys?

D: Ha canviat tot moltíssim des de què vaig arribar. Cada any és diferent. Cadascú va més a la seva idea. Abans es respirava millor ambient. Cada dos per tres hi havia un petit concert improvisat aquí, més broma, en definitiva, diferent. Suposo que és com tot a la vida. La gent canvia, ve, marxa... és el què hi ha.

E: Si et refereixes a l'aspecte més acadèmic, cada any o cada poc s'està canviant la metodologia. O almenys això passa des de què jo sóc aquí. Ara fa poc que hi ha una nova direcció, i que altres persones tenen el timó. El ritme de l'escola depèn de la direcció i la seva organització. Ara fa 3 anys que en Gopal és Co-principal, i això s'ha notat. Però com et dic, va a temporades.

D: Crec que ara hi ha més restriccions. Estem més controlats. Els *staff* estan més a sobre de nosaltres. A nosaltres com a parella, ens és complicat estar aquí. Moltes vegades les restriccions o les prohibicions o altres normes que posen ens afecten directament.

Suposo que també ens tenen molt en el punt de mira per això, per ser parella aquí. El fet de que ens fessin fora suposo que influeix...

(Es miren i riuen una mica)

E: El què va passar és que em van enxampar a la seva habitació, quan ja era *bed time* i es suposava que tothom havia d'estar a la seva habitació. Bé, diuen que em van veure, però jo crec que no ho van fer. Sí que hi estava allà, però no crec que em veiessin pas.

Això va suposar una expulsió de dues setmanes cadascun del centre. Primer les vaig fer jo i després ella. Ara també anem molt més amb compte, i ens sentim més retrets perquè a la mínima que vegin alguna altra cosa, ens fan fora definitivament. Això és força incòmode per nosaltres, però ens aguantem. No podem fer altra cosa.

I voldríeu aplicar com a *Mature Students*?

D: No. De moment no. Són 4 anys aquí ja. Tinc ganes de sortir. Treballar, viatjar, estudiar...no sé encara. Però marxar. A curt termini estar aquí tancat un altre cop i treballant pel centre, no podria. Potser d'aquí molt de temps no et dic que no torni, però no durant aquests pròxims anys.

E: És que aquest lloc és increïble. És el lloc perfecte per si portes una temporada amb molta angoixa (de la feina, d'estudis, de lo que vulguis) i necessites fer un *break*. És el lloc. Et dona totes les facilitats. Ho tens tot. Però clar, la gent que estem aquí des de fa molt de temps, necessitem un *break* de Brockwood també. Però és lo mateix, no descarto tornar d'aquí molt de temps. No descarto res. Tot es veurà.

La conversa ha acabat aquí. Ells m'han desitjat molta sort en el meu projecte i que acabi de gaudir de l'experiència aquí.

3.8 Entrevista 16. Bruno A.

Dia: 05/03/2016

Lloc: Dining room

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg informal després de sopar parlant sobre Brockwood i les nostres inquietuds.

En Bruno porta 2 anys a Brockwood, té 18 anys i el seu país de procedència és Espanya.

Em pots explicar has vingut a parar a Brockwood?

Doncs la meva mare va començar a llegir coses sobre el centre i sobre com funcionava tot això. Ens va interessar molt i durant el meu darrer curs de 4t d'ESO a Espanya vaig venir a fer una *prospective week*. Va anar bé, però no va ser genial. Al tornar allà i veure com continuaven sent les classes d'allà, tenia clar que preferia estar aquí.

I què vas fer el teu primer any aquí?

El primer va ser aprendre anglès. Venia amb un nivell bastant pobre i em va costa una mica començar a entendre a la gent, parlar-ho... Va ser molt bo tenir altres companys espanyols amb qui parlar i poder habitar-me al lloc. Quant a exàmens, primer vaig fer l'A Level d'espanyol i assistia a algunes classes com matemàtiques, anglès, biologia...

Ara mateix estic estudiant per dos As. El d'anglès i el de matemàtiques.

En realitat els faig una mica per poder tenir alguna cosa en el moment que surti d'aquí.

Com dic jo, estar a Brockwood és com estar en una bombolla, però que al final acaba estant en la societat. Per tant, faig aquests exàmens per poder equiparar una mica el què estaria fent en un centre normal del meu país. Per part de la meva mare també és així. De caràcter preventiu, per poder tenir constància del meu pas per aquí.

En realitat, el meu primer any va ser molt bo. M'ho vaig passar genial. Vaig gaudir molt

del centre, de la gent, de la novetat... Per això he tornat aquest any. És impossible no tornar després d'haver estat aquí. Aquest segon està sent diferent. Sembla que tinc una força a dins meu que no em "deixa" aprofitar el temps com toca. Em puc passar hores sense fer res, quan hauria d'estudiar o fer deures... m'ha passat sempre, i arribo fins al punt de fer-les per avorriment.

Crec que això està molt bé. Que ens donin aquesta llibertat, per poder-nos arribar a avorrir i pensar què volem fer i què fer en algun moment concret.

Però de cara al futur...?

Actualment la meua idea és poder entrar a la Mondragon Unibertsitatea, al grau de LEINN (Liderazgo Emprendedor e Innovación). Pel què tinc entès, és un grau universitari en el qual et posen en el paper d'un grup de persones els quals creen una empresa i han de fer que sigui sostenible i tingui èxit, o si més no, intentar-ho. Que es pugui dur a terme en la realitat. El tema de la emprenedoria i la innovació m'interessa, i crec que és un bon lloc per desenvolupar més això.

Què creus que t'aporta Brockwood per això?

Primer crec que em beneficia com a persona. El tema de la socialització aquí crec que és l'aspecte més positiu que té. El fet de viure i estar aquí sempre, fa que també sorgeixin problemes que també existeixen en la vida de fora. És un altre món, però amb aspectes comuns. És molt interessant això.

També, com jo he d'estudiar per exàmens, el centre em dóna la possibilitat de treballar en ells durant molt de temps. Tenir el temps lliure per poder dedicar-te al què vols fer és molt important. Potser no sóc la persona més correcta per dir-t'ho, però crec que és així.

I com a aspecte personal també, el poder comunicar-me i parlar amb una llengua estrangera també m'ha beneficiat molt. Ho considero un aspecte molt positiu per poder entrar en contacte amb gent d'altres països

I per part dels teus tutors, professors o *academich advisers*?

En el meu cas, crec que al estudiar per exàmens no tenim tutors. Només *academich adviser*. I un altre aspecte curiós és que el meu va marxar a meitat de curs. Llavors en tinc un altre ara mateix. Amb ell, la relació és força distant. No m'influeix per a res en el meu procés d'aprenentatge. Però tampoc ho necessito. Em va bé així. Anem parlant però no massa efusivament. Si m'ocorre alguna cosa no seria una de les primeres persones a les que li explicaria. És més, potser m'ho callaria. Les nostres converses es basen en: - *Com va aquest trimestre?*. – *M'està costant una mica més*. I poca cosa més.

Crec que si estigués fent el meu projecte personal, potser sí que interactuaríem més i tindríem més contacte. Però en aquest cas no.

Per una altra banda, quant a professors ha sigut una mica estrany perquè és el mateix que ha marxat qui em feia les classes. Llavors, és molt diferent la metodologia. La respecto però no la comparteixi.

Jo dic que depèn els teus objectius, has de ser o un "preparador d'exàmens" o un "professor". Els dos tenen rols diferents. El primer es basa en fer entendre als alumnes els conceptes perquè els sàpiguen aplicar en l'examen que tenen a final de curs. El primer es basa més en la comprensió i visió més global i holística de l'aprenentatge.

El d'abans era del segon tipus, i no ens interessava a aquells que volem aprovar l'examen. És així.

En aquest sentit, crec que s'ha de tenir un equilibri entre les 2 vessants, però que és molt difícil aconseguir-ho. Tens un temari que has de complir i no sé com de fàcil és arribar a fer-lo. Com a molt pots facilitar l'aprenentatge però no entrar-hi molt més. És difícil compaginar l'examen amb la comprensió.

Què opines dels diferents rols que hi ha a l'escola?

Suposo que el fet de ser més grans (d'edat) i tenir més responsabilitats fa que hi hagin

aquestes distincions. O si més no, ho sembla. Aquests crec que són els aspectes que més afecten a les relacions entre *staff*, *mature Student* i estudiants.

Després d'això uns altres companys es van afegir a la conversa i vam estar parlant d'altres coses diferents a aquest àmbit.

3.9 Entrevista 17. Alex S. i Tara

Dia: 05/03/2016

Lloc: Fire place (llar de foc)

Càrrec: Alumne

Observacions: Diàleg informal durant el matí parlant sobre Brockwood

La conversa havia començat només amb l'Alex, ja que havíem acordat fer-la avui al matí, però la Tara, una altra estudiant, s'ha assegut amb nosaltres a la llar de foc i també ha participat.

Preguntant sobre què feien a Brockwood.

A: Jo és el 4t any que estic aquí. Durant els primers vaig estudiar pels GSCE's. L'any passat i aquest m'he estat preparant pels A Levels. Actualment estic fent el A2 de matemàtiques i anglès, i el As de física.

I perquè?

Per poder entrar a la universitat. Encara no sé de què. Però així tenir-ho per poder entrar. Alguna cosa relacionada amb aquest àmbit de ciència, física, matemàtica... La meva idea és la universitat, però crec que no podré perquè és car. Llavors com per els estudiants que no tenen més de 20 anys els *colleges* són gratuïts, entraré a un d'aquests. Un any de transició per poder fer diners i també tenir més coneixements sobre aquesta àrea.

Molt bé! I tu Tara?

T: Doncs aquest és el meu primera any a Brockwood. Estic aquí fent l'any de projecte

personal i de *tòpics* que proposen els professors. La meva idea és poder anar a l'escola on havia estat l'any passat, fent un curs de turisme i relacions públiques a Milan. És un ambient que m'agrada i com també tinc alguns coneixements sobre això ja podria continuar-ho bé.

Quina idea teniu de futur llavors?

T: A curt termini és aquesta. Però en realitat no ho sé. No sé que vull fer exactament. Estic bastant estancada. Marxar, estar en contacte amb gent...

A: Jo una mica igual. Potser estar a un hort fent manteniment, o estar a la universitat, o fer no se què. Viatjar, conèixer món... és complicat. Ara per ara, potser mantenir-me en els estudis, fer les coses que estic fent, intentar entrar a la universitat i ja veuré...

I què penseu sobre l'escola? Com us ajuda a aconseguir els vostres objectius?

A: Com bé et dic, no tinc un objectius molt marcat a seguir. Suposo que fent les classes, deixant-nos el temps per estudiar, el lloc... tot això influeix.

T: Exacte. És que com no sé exactament què vull, no puc dir-te res concret. Sí que estan una mica a sobre els professors, en el meu cas que faig projectes i tòpic, per veure el meu progrés i com estic, aconsellar-me.... però més enllà d'aquí no.

I què us aporta l'escola? Què us emporteu d'aquí?

A: Contactes. És molt bo. Fas molts amics d'arreu de tot el món. El fet de què si vaig a qualsevol lloc d'Europa pugui tenir la possibilitat de dormir en algun sofà és molt bo.

T: Sí. Els amics que fas aquí. Acaba sent una gran família això. Hi ha bon rotllo entre tots els companys. És la nostra escola però és la nostra casa també. Mola!

Noteu molt canvi quan esteu aquí i després marxeu?

A: No et pensis. Hi ha coses diferents, però al final durant el dia a dia aquí acaben passant moltes coses de les que passen a fora. És com un petit món, dins del món.

T: Sí, és lo que diu ell. Hi ha coses diferents. Després quan tornes t'has d'adaptar una mica a allò un altre cop.

Perquè, sentiu alguna pressió per part de l'escola, dels pares, de la societat...

A: Una mica. Però és pròpia. Aquí aprens a fer les coses per tu mateix. A espavilar-te. Llavors aquesta pressió que sento és per fer alguna cosa per mi mateix. Per exemple, si no faig exàmens o estudio, és una cosa que m'afecta a mi, per tant, intento posar-m'hi el màxim que puc. La pressió ve de dins meu.

T: Exacte. És un altre tipus més relacionat amb haver d'espavilar-te per tu mateix.

Suposo que a fora, la pressió et ve més per part del professor que tens impartint la matèria, que et posa els deures, exàmens... si no fas això et posa una mala nota i això et perjudica. Jo crec que és una gran diferència aquí.

I com veieu el rols dels professors, dels vostres tutors, dels *academic advisers*...

A: Lo que dèiem abans. Et deixen fer per tu mateix. Que et trobis les teves pròpies solucions. És que depèn molt de lo què facis. Perquè si tens en la ment fer exàmens, al final necessites que facin aquest rol docent, de transmetre coneixements, fer exercicis, etc.

Sí que és veritat que a mi aquells que tenen en ment els exàmens em van molt millor. M'ajuden més a poder aprovar els exàmens. No és tant comprendre o donar-li voltes a les coses, però al final el què vols és donar un temari i passar uns examen.

T: Jo crec que aquí és molt més lliure. Si els preguntes i demanes alguna cosa sí que t'orienten perquè al cap i a la fi tenen més experiència i et poden ajudar. Però tampoc estan molt a sobre. Des del meu punt de vista, està bé per no angoixar-nos. No percebo pressió per part seva i em va bé.

Què opineu del tema de les normes i prohibicions que hi ha aquí?

A: Algunes són molt i molt normals i coherents. És un centre escolar, no han de permetre fumar, tenir drogues o beure alcohol. Però algunes també les considero una mica excessives. A mi per exemple, que tinc dislèxia, un ordinador em facilita molt la tasca. Em puc concentrar més, és més útil. Prohibir que el porti em perjudica, però també ho entenc perquè la gent por abusar. La línia entre l'ús i l'abús és molt estreta. Lo que haurien de fer és educar i ensenyar-nos a utilitzar-los bé. Sense abusar.

T: A mi el tema de l'ordinador em va bé. Totes les tecnologies fan la vida més fàcil. Tens més facilitat per accedir a la informació, per comunicar-te... per moltes coses. I crec que em va bé estar força "desconnectada". Si el tingués a mà, segurament qualsevol estoneta de temps que tingués estaria a l'ordinador perdent el temps.

D'aquesta manera, també inverteixo el temps en unes altres coses que em puguin interessar, o estant amb la gent.

El tema del mòbil, sí que crec que m'afecta més. Però no massa. Trobo una tonteria que el prohibeixin, però, és el que hi ha.

I voldríeu tornar a l'escola? Com un *Mature Student* per exemple?

A: No. Jo de moment no. Porto molt de temps aquí i també vull sortir. És molt de temps i tinc ganes de veure altres coses. Estic molt bé, però a curt termini no tornaria. No et dic que d'aquí uns anys no torni per fer de guest helper, al jardí o jo que sé. Però ara per ara, no.

T: Jo tampoc. Tot i que porto menys temps també vull marxar i fer altres coses. Treballar, estudiar, no ho sé tampoc. Està sent un any genial, però no m'hi estaria molt de temps seguit.